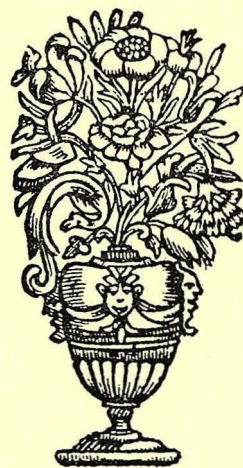
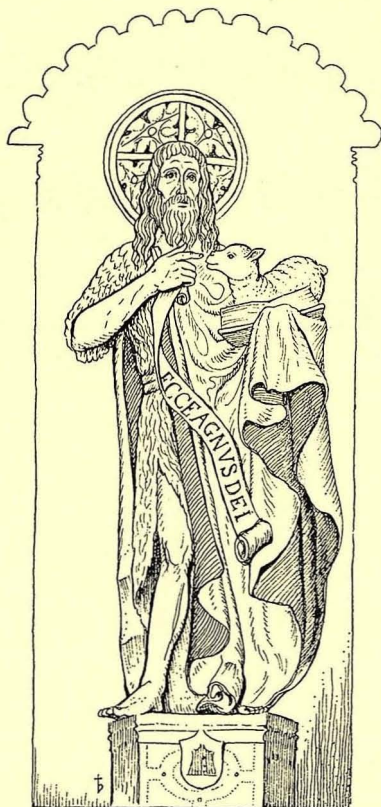

GOIGS A LLAOR DE SANT JOAN BAPTISTA

PATRÓ DE LA VILA DE MURO (MALLORCA)

Torxa ardent, del Crist senyera,
Sant Joan, nostre patró:
*obriu camins al Senyor
a Muro que vos venera.*

Vostre pare Zacaries
va saber per Gabriel
que seríeu a Israel
portaestendard del Messies.
Isabel quan vos espera
rep la Visitació.
Obriu camins...

En el si matern encara,
exultau de goig fervent
perquè el Fill del Déu vivent
es revela a vostra mare.
Maria és la mitjancera
que naixeu sant infantó.
Obriu camins...

Quin naixement, el més noble,
en el món ha resplendit!
Diu el pare: «Beneït
Déu que visita el seu poble!
Tu, Joan, la davantera
prendràs del Sol redemptor».
Obriu camins...

Escoltant crida divina
vos criau en el desert;
Déu mateix vos ha omplert
d'una força gegantina.
I en sentir l'hora propera
vos mostrau com Precursor.
Obriu camins...

«Que tota vall sigui omplerta
i els turons ben abaixats,
camins torçuts adreçats,
tota ruta restablerta,
perquè en via ben planera
Crist arribi Salvador».
Obriu camins...

«Veniu tots a batiar-vos
per poder-vos convertir.
Mirau-lo, l'Anyell diví,
que el pecat ha de rentar-vos.
Ell és la llum vertadera,
jo només som resplendor».
Obriu camins...

Del cel brilla la llum clara
quan Jesús és batiat.
«Ets el meu Fill, l'estimat»,
sentiu veu de Déu, el Pare;
l'Esperit hi coopera,
colom de pau i d'amor.
Obriu camins...

«Que Crist prengui més alçada
i jo vagi decreixent»,
aquest és el testament
que us escolta la gentada.
I vessau la sang darrera,
màrtir-profeta amb honor.
Obriu camins...

Amb Joan, l'Evangelista,
d'antic Muro us venerà
i d'ambdós va proclamar
la protecció mai vista.
D'Evangeli i fe sincera
conrau tots dos el vigor:
Obriu camins...

Feis que el vostre patronatge
ens inspiari amor i fe
perquè Muro pugui ser
poble d'empenta i coratge.
Per tota la gent feïnera,
pel tècnic i el conrador,
obriu camins...

Quan s'acabi la drecera
i guaitem l'altre horitzó,
*obriu camins al Senyor
a Muro que vos venera.*

Lletra: Mn. Pere-Joan Llabrés i Martorell.

Música: Arnau Reynés i Florit.

Dibuix: Dom Oriol M. Diví i Coll, monjo de Montserrat.

V/. Déu envià un home que nomia Joan.

R/. Per preparar un poble disposat a acollir el Senyor.

PREGUEM

Concediu-nos, Déu i Pare nostre, que en el poble de Muro hi ressoni sempre la veu del precursor de Crist, Joan Baptista, perquè amb la seva predicació i patrocini, obriguem camins a Jesús, el Senyor, i allionats també per l'Evangeli de Joan, el deixeble estimat, acolliguem amb fe i amor el vostre Fill, Camí, Veritat i Vida, que viu i regna pels segles dels segles. R/. Amén.

Moderato

mf

Tor- xa ar- dent del Crist se- nye- ra, Sant Jo- an, nos- tre pa- tró:

O- briu ca- mi - ins al Se- nyo - or a Mu - ro que vos ve- ne- ra.

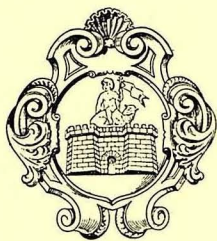
Fi

Estrofes

mf

Vos- tre pa- re Za- ca- ri- es va sa- ber per Ga- bri- el que se-
rí- eu a Is- ra- e - el por- ta es- ten- dard del Me- si - es. I- sa-
bel quan vos es- pe- ra rep la vi- si- ta- ci- ó.

al §

NOTA HISTÒRICA

El fill d'Elisabet i Zacaries, aquell que amb la mà alçada mostrà l'Anyell de Déu que lleva el pecat del món, sempre ha tengut molta devoció entre els seguidors de Jesús, el seu cosí. Quan el Papa Innocenci IV, dia 14 d'abril de 1248, signava la Bulla de confirmació de les parròquies de Mallorca, en senyalava dues: Sant Joan Baptista i Santa Margalida de Muro, en el lloc on ara hi ha les parròquies de Son Serra de Marina, Can Picafort, Santa Margalida, Maria de la Salut, Llubí, Muro i Sant Albert Magne. Les dues esglésies que s'aixecaren en aquests llocs feren possible que els nostres avantpassats, que vivien en el que avui deim «població dispersa», es poguessin reunir en aquelles esglésies que tenien també unes porxades on s'aixoplugaven per a parlar i discutir de les seves coses.

L'església de Muro ja estava dedicada a Sant Joan Baptista, que apareixerà sempre com a «nostre patró», «patró de la vila», i els nostres Jurats es preocuparan sempre de fer festa en el mes de juny «Perquè fonch determinat per la major part del Consell de fer la festa de la manera i modo que a ells (jurats) apparrà no deixant cosa spiritual i del temporal», dia 18 de juny de 1595. Quan començava l'any municipal, el dilluns després de Cinquagesma, sempre la primera provisió que feia el «nou consistori» era fer festa en l'espiritual i en el temporal per Sant Joan i posar lluminàries per la festa del Santíssim Sagrament (Corpus).

Quan la primitiva església tornà vella i havia quedat petita per aixoplugar el creixent nombre de pobladors d'aquestes bones terres, fou esbucada i deixà lloc a una segona. Aquesta fou substituïda l'any 1570 per l'actual temple parroquial. Canviaren els temples, però l'advocació de Sant Joan Baptista continuava arremolinant els murers entorn del seu patró, qui des de l'altar major seguia mostrant l'Anyell de Déu que lleva el pecat del món, com ara, en l'antiga talla gòtica que tenim en el magne retaule que presideix tota la construcció.

L'any 1569 arribava a Muro Mestre Saura «per traçar l'obra de l'església» i «als 19 febrer de 1570 comença la isglesia» i en el mes de maig d'aquell mateix any, els mercaders ciutadans Baltasar i Cristòfol Serra, qui tenen possessions a Muro, «moguts per devoció a Déu i a la Verge Maria, s'ha començat a edificar la nova església que es fa a honor de la Verge Maria i Sant Joan Baptista i Evangelista», donen 50 lliures. Aquesta edificació s'anà realitzant amb energia. En les festes de Sant Joan de 1611, dia 23 de juny, posaren la data a la barana del cor, que concloïa la magna edificació que sols feia 41 anys havien començada. Foren els Rectors Joan Ballester, murer, Joan Amengual, llucmajorer, i Ramon Villalonga, d'Alaior (Menorca), qui bastiren el nou temple gòtic.

L'any 1629 va ser festa grossa per a Muro perquè Mossèn Joan Bassa, fill de l'escolà, estant a Roma, aconseguí del Papa Urbà VIII (1623-1644) «un jubileu per lo dia de Sant Joan», jubileu que es traduí en gran goig per a tota la feligresia encapçalada pel venerable Rector Villalonga.

El retaule de l'altar major, on fou posada l'antiga imatge del Baptista, fou bastit des del 1636 al 1640. El sagrari i l'expositor del Santíssim foren daurats per Mestre Pere Joan Pinya l'any 1670, i el retaule fou daurat en dues tongades, una el 1709 i l'altra el 1786.

El campanar fou bastit des del 1640 al 1644 però no es veia la manera d'acabar-lo, i romangué inacabat —pens— fins al segle XIX. L'església tampoc tenia teulades i una gran terrada cobria el marès de l'edificació, i hi mancaven les arcades que tanta fisonomia donen a la nostra plaça. La segona meitat del segle XVII fou molt llarga i feixuga pels nostres avantpassats, i malgrat es veia que s'havien de posar unes teulades per a tapar tota l'obra feta, no hi havia possibilitats de fer-les. Hi havia bona voluntat, s'emmagatzemava tot el material que es podia, però es feia malbé, i un o altre n'agafava perquè no es perdés i ja el tornarien quan s'haguera d'emprar. Són els anys que hi ha a Muro el diligent arquitecte santamarier, Lluç Mesquida, que tenia un fill frare mínim; treballava en el nou temple del Convent de Santa Anna de Muro, i enlestí tota aquesta obra de la parròquia des del 1744 al 1760. Dia 15 de juliol es posà la creu damunt la façana del temple i una bona repicada de campanes anuncià als murers que s'eren acabades les teulades.

*Pere Fiol i Tornila, Pvre.
Rector de Muro*